

ὅταν μεγάλη δύναμις Χριστοῦ τοῦ ἀοράτου
 τὴν ἄνωθεν βοήθειαν στείλῃ τὰ πλάσματά του
 μὲ νίκην τῶν Χριστιανῶν κ' ἔπαινος ἐδικόν του
 νὰ διώξῃ ἐκ τῶ νησίν αὐτό, μὲ βλάβην, τὸν ἐχθρόν του ·
 ὑπάκουσέν τους τὸ λοιπὸν ζῶσαν κ' εἰς τ' ἄλλον οὕτως,
 καὶ μὲ χαρὰν τὴν ἔδωσεν ἔξω εἴην εἰς ἅμπαν τοῦτος ·
 καὶ σεῖς παρόντες φρόνημοι καὶ παναξιότατοι,
 ἄρχοντες ἀναγνώσεται, γιὰ τὴν αὐτὴν γεμάτη
 ἀρμάρδες, ἄνδρες Ἄρεως καὶ κτύπους τῶν ἀρμάτων,
 ἀνδραγαθίαις, μακελιὰ, χύσαις πολλῶν αἱμάτων ·
 καὶ ὄλην τὴν μάχην εἰς λεπτὸν ξηγᾶσε μετρημένον
 σοίχον μὲ κόπον του πολὺν σὲ ῥήμαν ἀρθομένον ·
 τ' ὁποῖου τ' ὄνομα τινὰς καὶ τὴν πατρίδα ἂν θέλῃ
 ἄς δεῖ κτῆς Κρήτης Ῥέθεμον Ἀντώνιον Ἀγγέλι ·
 εἰς δέκκα τοῦ μαγίου ὄδωσεν ἔξω τὰ δῶ γραμμένα
 σχιλίου πεντακόσιους τοὺς εὐδομηνητάνα .

Nous reproduisons encore le passage suivant, qui présente un certain intérêt :

Ἄλλὰ πειδὴ δεήθηκα τινὰν κατεβασμένον
 ἐκ τὸν ἀγγελικὸν χορόν εἴην Κρήτην ἔλθομένον
 ὁποῖος μὲ ψημῆθεμα γενήθη ἐκ τὴν φύσιν
 μόνον εἰς κάθε μί' ἀρετὴν π' ἀνατολὴν ὡς δύσιν ·
 κ' εὐθύς οἱ μοῦσες μὲ χαρὰν τὸν τόπον τους ἀφῆσαν
 καὶ μετ' αὐτὸν εὖ Ῥέθεμος ἦλθαν κ' ἐκατοικῆσαν ·
 κ' ἐκ τὸ κασαλικὸν νερόν πάντοτε τὸν ἐβρέχαν,
 κ' ἐμαθητεύσασιν τοιε ὅτι καὶ ἂν ἐκατέχαν ·
 ἦτονε χρεῖα τὸ λοιπὸν χωρὶς ποσῶς ν' ἀργήσῃ
 ἢ δύναμί του εἰς ἐμὲ νάλθη νὰ βοηθήσει.
 Αὐτὸν θεωρῶ τὸν φρόνιμον, λαμπρόν εἴην εὐγενεῖαν,
 ποῦ εὐλόησεν μὲ τοὺς δικούς τὴν παραθαλασσίαν ·
 τ' ὁποῖου πάντες προσκυνοῦν τ' ὄνομα καὶ τὸν βίον
 Φραγκίσκον τὸν ἐλέγουσι Μπαρόκιον ἀξίον ·
 βλέπω καὶ τὸν σφώτατον ἄρχων πατρ' ἀδελφόν του
 ὁποῦ τοῦ χάρησ' ἴδια τ' ὄνομα τὸ δικόν του,
 καὶ κληρονόμος ε' ὄνομα πρέπει νὰ ἐσκεῖ μόνος
 ὁποῦ ὄδωσεν ἐλεύθερη Ῥώμη τοῦ Κικερόνος.

